

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Esősi Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Vitári Jenő ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 4.M.1631/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.584/2008/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.584/2008/3. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alperes felmondása jogellenességének megállapítását, és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 4.M.1631/2007/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, 10.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1994. májustól állt az alperes alkalmazásában IVR specialista munkakörben. A felperes 1997-től 2000-ig, majd 2004. októberétől 2007. október 19-éig GYES-en volt.

A felperes férje, M.A. 2003. április 15-étől állt az alperes alkalmazásában, majd 2005. május 4-én a munkaviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésében állapodott meg az alperessel. A megállapodásban az alperes vállalta, hogy a felperes részére a GYES-ről való visszatérése után legalább 12 hónap foglalkoztatottságot biztosít. 2007. augusztus 1-jén T.L., az alperes munkatársa e-mail-t küldött a felperesnek, amelyben közölte vele, hogy az alperes tartja magát a házastársával kötött közös megegyezésben foglaltakhoz, a GYES lejártát követően vagy kifizetnek a felperesnek egy összegben 12 havi munkabért, vagy 12 havi határozott idejű munkaszerződést kötnek. Az alperes vezérigazgató helyettese 2007. október 16-án kelt levelében azt közölte a felperessel, hogy az alperes nem tudja figyelembe venni a férjével kötött megállapodásnak a felperesre vonatkozó részét, mert a munkáltató és a munkavállaló közti megállapodás érvényesen nem tartalmazhat más munkavállaló munkaviszonyára vonatkozó rendelkezést. Az alperes 2007. november 12-én kelt rendes felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette. Indokolása szerint a felperes gyermekgondozás céljából igénybe vett

fizetésnélküli szabadságának időtartama alatt átszervezték a lakossági marketing igazgatóságot, aminek során a felperes által betöltött munkakört is megszüntették. A felperes keresetében az alperes intézkedése jogellenességének megállapítását arra figyelemmel kérte, hogy álláspontja szerint a munkaköre megmaradt, de azt már egy másik személy látja el, ezen túlmenően sérelmezte, hogy a munkáltató ígéretet tett legalább 12 hónapig tartó foglalkoztatására, ennek ellenére a jogviszonyát megszüntette. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes 2006. első félévének végétől nem vitatottan már csak egy munkavállalóval láttatja el azt a munkát, amit korábban a felperes, és még egy fő munkavállaló látott el, ezért a felmondás indoka valós és okszerű volt. A felperes továbbfoglalkoztatására vonatkozó megállapodásról úgy foglalt állást, hogy az a felperessel szemben nem köti az alperest, azt nem a felperessel kötötte, valamint nem nyert bizonyítást, hogy a férj a felperes nevében, a meghatalmazottjaként tárgyal, és kötött megállapodást az alperessel. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.22.584/2008/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest 10.000 forint másodfokú perköltség fizetésére kötelezte. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és helyes volt az arra alapított érdemi döntése is. A megyei bíróság rámutatott arra, hogy a megállapodásban a felmondás korlátozására vonatkozó kitétel semmis, ilyen kikötésről érvényesen még akkor sem lehetett volna megállapodni, ha a megállapodást a továbbfoglalkoztatásról az alperes a felperessel kötötte volna meg (EBH.2002.688.). A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet „megváltoztatására”, és a keresetének megfelelő határozat hozatalára irányult. Álláspontja szerint M.A., a felperes férje 2008. március 7-ei tárgyaláson egyértelműen nyilatkozott, hogy a felperes képviselőjében, szóbeli meghatalmazása alapján járt el. Az alperes HR igazgatója V.J., aki 2005. május 4-én a felperes férjével a megállapodást megkötötte, nem vitatta, hogy a szerződéskötéskor a férj a felesége meghatalmazása alapján járt el, az ezzel ellentétes első-, és másodfokú ítéletben rögzített megállapítás megalapozatlan, iratellenes.

A felperes sérelmezte, hogy az alperes felmondása az Mt. 90. § (1) bekezdés e) pontjába ütközött. Álláspontja szerint az iratokból egyértelműen kiderül, hogy a GYES-en való tartózkodása 30 napnál hosszabb volt, így a felmondási védelme a GYES lejártát követően még 30 napig fennállt. A GYES-ről 2007. október 19-én tért vissza dolgozni, a védelem tehát 2007. november 19-éig állt fenn, ezzel szemben a munkáltató 2007. november 12-én adta át a rendes felmondásról szóló intézkedést. Figyelemmel arra, hogy az Mt. 89. § (4) bekezdés értelmében a védelem szempontjából a felmondás közlésének az időpontja az irányadó, az alperes a felmondást a 30 napos védelmi időn belül közölte, így az jogszabálysértő volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak.

Az Mt. 89. § (1) bekezdése alapján a határozatlan idejű munkaviszonyt mind a munkavállaló, mind a munkáltató felmondással megszüntetheti, ettől érvényesen eltérni nem lehet. Helytálló a jogerős ítélet álláspontja, mely szerint a felmondási jog gyakorlásának korlátozására vonatkozó megállapodás érvénytelen. Függetlenül attól, hogy az alperes ezen kötelezettségét a felperes férjével kötött megállapodásban vállalta, a megállapodásnak az a kikötése, hogy a munkáltató a rendes felmondás jogával nem élhet, semmis (EBH.2002.688.).

A felülvizsgálati eljárásban olyan új körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya, amelyre vonatkozóan a fél az első-, és a másodfokú eljárás során nem hivatkozott és amelyre nézve a bizonyítékait nem jelölte meg, nem lehet hivatkozni [Pp. 270. § (1) bekezdés, 275. § (1) bekezdés, EBH.2002.653.]. A felperes az első- és másodfokú eljárásban nem hivatkozott arra, hogy az alperes felmondása felmondási tilalomba ütközött, ezért ennek vizsgálatára a felülvizsgálati eljárásban már nem kerülhet sor.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt költsége nem merült fel, ezért a bíróság ebben a körben a határozathozatalt a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. március 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, előadó bíró dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő